

Víctor Sánchez
ESCRIPTOR

«FOR WHOM THE BELL TOLLS?»

L'articulista reflexiona sobre el món actual, el capitalisme, les democràcies i el poder en mans d'uns quants

Dedicat al jueu americà, un tal Àlex, que inspirà el personatge de **Robert Jordan...**,

Aquests dies em sento més lluny que mai de l'oligarquia americana, però molt més a prop del seu poble. Sempre he tingut amics americans. Sempre he donat per fet que els germans **Cohen** són jueus de la meva secta: agnòstics, és a dir quasi ateus, però no pas ben bé. Cosmopolites, que és l'adjectiu que l'**Stalin** li posava a en **Trosky**. Internacionalistes, de la XV brigada dins la qual els que no eren marxistes eren negres que el KKK penjava dels arbres i la **Billy Holliday** els cantava com a fruits estranys: les democràcies genocides donen curiosos resultats.

Els Cohen no se sap si ridiculitzen la realitat o només la relaten. Jo avui recordo quan anava a comprar el diari a Ca la Glòria, i en **Fernando López**, un bon home del PP, em deia que ja no hi havia dretes i esquerres; jo li deia: un dia o altre en parlarem. Els déus que no existeixen ens han permès arribar fins aquí per a parlarne. Tinc arguments que parlen del llibre V del *Capital* de **Marx** i bibliografia recent que demostra que la llei que aquell jueu dels nostres hi desenvolupa, fou descoberta, abans, per **Adam Smith**, el qual no era partidari ni molt menys del lliure mercat, ans al contrari. Però les democràcies que se sustenten en un genocidi, o

«Les democràcies que se sustenten en un genocidi, o dos, tenen per costum mantenir el poble en la ignorància»

dos, tenen per costum mantenir el poble en la ignorància. (Que visqui per sempre la memòria de la mestra republicana de Vilanova de la Muga i tantes altres!). Fins aquí ens ha portat la ceguera dels nostres líders, personatges dels Cohen, que naturalment, viuen en l'absurd, com aquell que escrivia acusacions contra en **Pàramo** d'aquest calibre: «És que el teu urbanisme perjudica amics i familiars teus (SIC)». És difícil, cal reconèixer-ho, superar el «caciquisme». Ho intenta el **Dr. No,** aquest personatge de Castelló d'Empúries que considera que el procediment administratiu no passa per considerar als qui són del poble «de tota la vida», els qui hi han nascut, els qui ja fa temps que hi viuen, els qui acaben d'arribar, i els jueus cosmopolites, com un servidor. El Dr. No s'enfronta a una de les cares del caciquisme empordanès, no sé pas si arriba al límit que denúncia en Carles Pàramo, utilitzant terminologia siciliana: padrins que tenen sicaris, del llatí *sicarius:* home que per un preu clava coltellades. (Diccionari catalano-valenciano-balear). Si això és realment possible és per que en aquesta torturada i negra terra es va cometre un genocidi que ha marcat la nostra anomenada transició. El PP de Galícia diu que no representa aquell passat. No sé pas si són conscients del que han fet, espero que sí. Necessitarem una dreta democràtica quan edifiquem ben aviat la nova constitució republicana i federal, i tancarem per sempre la persecució: sistemàtica, planificada i massiva: delicte de lesa humanitat que encara no ha prescrit ni s'ha jutjat.